

سُورَةُ

يس

پښتو منظومہ ترجمہ

مترجم

مولانا احمد علی مردانی
فاضل جامعہ بنوری ٹاؤن کراچی

Ketabton.com

له نامي شورو کومه دالله نه
 رحم کولو والا، زيات دے مهربانه
 اے يسينه ! په قرآن (زما) قسم دے
 رسولانو کبسي ستا ذات (ددې عالم) دے
 داسي لارباندي ئي ده بنه برابره
 نازل کړي ده عزيز رحيم (بهتره)
 دې دپاره هغه قوم کړي خبردار
 چې ئي نه دې يريدلې، نيکه پلار
 هغه ټول په جمع (دلته په هرډن)
 غافلان دي (ټول اوده له رب اکبر)
 پوره شوې حکم امر (دمولا) دے
 په اکثرو زياتو خلقو (داسي دادے)
 نو دوی څومره چې دي (دلته په جهان)
 قبلونکي نه دي يو هم دايمان
 په خټونو کبسي مونږ طوق دوی له اچولے
 دا ترڅنو، نوسرنه شی خکته کولے
 او ديوال کړه، مونږ ئي مخې ته تيار
 او شته روستو (بل) ديوال ئي دحصار
 مونږه دوی کړل، په پرده کبسي سراسر
 نو دوی نه دی څه ليدونکي په نظر
 (اے رسوله ! ﷺ ستا دپاره) برابر دي
 يروړ دا (کفاران چې ستا په دري)
 نه يروړل (چې له ازله دي منکره)
 نه راورونکي دايمان دي (پيغمبره ﷺ!)
 بيشک ته شے يروړلي (په جهان)

يَسِّرِ اللَّهُ
 الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
 بِنَسْ ● وَالْقُرْآنِ الْعَكْبَرِ
 إِنَّكَ لَبَيْنَ الْمُرْسَلِيْنَ ●
 عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ●
 تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ●
 لِيَحْتَدِرَ قَوْمًا
 مَّا أُنذِرَآيَا وَهُمْ
 قَهْمٌ
 غٰفِلُوْنَ ●
 لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ
 عَلٰى أَكْثَرِهِمْ
 قَهْمٌ
 لَا يُؤْمِنُوْنَ ●
 إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أُنْفُسِهِمْ آفَلًا
 فِيْهِ إِلَى الْأَفْقَانِ فَهُمْ مُّ مُّشْكُوْنَ ●
 وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا
 وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا
 فَأَعْمٰهُمْ بِئِهِمْ
 قَهْمٌ لَا يُبْصِرُوْنَ ●
 وَسَوَاءٌ
 عَلَيْهِمْ أَذْرَأْتَهُمْ
 أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
 لَا يُؤْمِنُوْنَ ●
 إِنَّمَا تُنذِرُ

پيروی چي کړي د ذکر کوم انسان
 اورحمن نه پټ په پټه بنه یريږي
 زیري ورکړه ورتنه (داسې چې جوړيږي)
 د بخشش (په هر مقام) د مغفرت
 او ثواب (ورله هم شته ډیر) دعزت
 بس یو مونږ ژوندي کونکې هریو مړي
 اولیکونکې یو، چې دوی دی مخکښي کړي
 او ټول وروستو، د دوی پاتې هراثر
 او (هم دغه رنگي) هر خیز برابر
 مونږ هغه هرڅه شمیرلی (په حساب کښي)
 (محفوظ هغه ټول دی) بڼه ښکاره کتاب کښي
 مثال ورکړه د هغوی چې وودکلی
 چې هغوی ته کله راغلل ورلیږلی
 دوی ته مونږ، چې اولیږل، هغه ساعت
 دوه کسان (پیغمبران د هدایت)
 نو دوی اگنل، بیادواړه دروغ ژن
 مونږ طاقت ورله بیا، ورکړه پټه دریم تن
 ټول په جمع شول گویا (په دې بیان)
 تاسو ته یو، رالیږلی رسولان
 شول گویا چې تاسو ئې زمونږ په شان
 لکه څنګه چې مونږ یو ټول انسانان
 اوڅه نه دی نازل کړي ذات رحمن
 تاسو ټول ئې دروغ ژن په (خپل) بیان

مِنَ اللَّيْمِ الذِّكْرِ
 وَحَشَى الرَّحْمَنِ بِالْغَيْبِ

فَيَسْرُهُ
 بِمَغْفِرَةٍ

وَأَجْرٍ كَرِيمٍ
 إِنَّا نَعْنُقُ لِنُفِيِّ النَّوْتِي
 وَكَكْتُبُ مَا قَلَّمُوا

وَأَنَارَهُمْ
 وَكُلَّ شَيْءٍ
 أَحْصَيْنَاهُ

فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ
 وَأَعْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا صَحْبَ الْقُرْآنِ

إِذْ هَمَّ مَا الْمُرْسَلُونَ
 إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
 الرُّسُلَ

فَكَذَّبُوا هَمَّا
 فَعَزَّزْنَا بِنُجَاتِ
 فَقَالُوا

إِنَّا إِلَهُكُمْ مُرْسَلُونَ
 قَالُوا مَا آتَيْنَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا

وَمَا آتَيْنَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا

إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا كَكَلْبٍ يَلْبَسُ

شول گویا، چي زمونڙ پرب پروردگار
 (دهرڙه نه)، هغه بنه ډي، خبردار
 دا چي مونڙ يو تاسو ته پيغمبران
 او په مونڙ ډي رسوول رنبا بيان
 هغوی اووي چي ئي تاسو، مونڙ له بد
 اوکته مني چرته نشوي (دخپل حد)
 مونڙ به تاسو کړوپه کانو، ټول ختم
 او عذاب کښي به راگير شي دالم
 هغوی اووي، چي په خپله، ټول ئي بد
 وکړي شوي نصيحت (دډي حسد)؟
 بلکه تاسو خلق اووتی ئي دحد نه
 او يو کس راغی د بنار طرف سرحد نه
 بنه په منډه منډه، (دائي) کره بيان
 اومنې، قوماز ما! پيغمبران
 اومنې، ستاسو نه غواړي نه قيمت
 او دوی دی، په نيغه لار، د هدايت
 اوزه وکړي به ئي نه کړم عبادت
 پيدا کړي ئي زما وجود صورت
 او اخرواپس کيدل دی ورتنه بيا
 پس له ډي نه بل څنگ انيوم اله
 که رحمن راکوی ماته څه نقصان
 نه راکوی فائده ماله ئي بيان
 اونه ماشی خلاصوکړي (په قيامت کښي)

قَالُوا رَبَّنَا

يَعْلَمُ

● اِنَّا اَلَيْكُمۡ لَمُرْسَلُونَ

● وَمَا عَلَيْنَا اِلَّا الْبَلَاةُ الْمُبِيۡنَةُ

قَالُوا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ

لَعَلَّكُمْ تَكْتُمُوۡا

لَعَلَّكُمْ تَكْتُمُوۡا

● وَيَهَيِّسُ لَكُمْ فِتْنًا اَعْدَابُ اِلَيْهِمْ

قَالُوا طَٰٓئِفٌ مِّنْكُمْ مَّعَكُمْ

أِنۡ دُرِّزْتُمْ

● يٰۤاَنتُمْ قَوْمٌ مُّشْرِكُونَ

وَمَا مِنْ اَقْصٰى النَّبِيۡنَۃِ رَمَلٌ

يَسْمَعِيۡ قَالِ

● يٰۤاَقْوَمِۦ الْبُهۡمٰۤىۤ الْمُرۡسَلِيۡنَ

الْبُهۡمٰۤىۤ مِّنۡ لَّا تَسۡئَلُكُمْ اٰمۡرًا

● وَهُمْ مُّهِتَدُونَ

وَمَا لِيۡ لَا اَعۡبُدُ

الَّذِيۡ فَطَرَنِيۡ

● وَاِلَيْهِ تُرۡجَعُونَ

ءَاۤاَعۡبُدُ مِنَ ذُوۡنِۤىۥ الْاِلٰهَةِ

اِنْ يُّرۡدِۡنِ الرَّحۡمٰنُ بِضُرِّ

لَا تُغۡنِيۡ عَنِّيۡ شَفَاعَتُهُمْ شَيْۡنًا

● وَلَا يَتَّقِدُنَّ

نوزہ شم بہ بنہہ بنکارہ پہ ضلالت کنبی
 مار اوڙي دے، پہ رب ستاسو ایمان
 نوز ماخبرہ و اوڙي (پہ بنہہ شان)
 حُکم اُشولو داخل شہ پہ جنت کنبی
 پہ افسوس سرہ گویا شو (دې راحت کنبی)
 زما قوم تہ (چي) معلوم شی دا خبر
 پہ خہ وجہ خپل رب معاف کرم سراسر
 اوپنیں دلبن کس ے، شمار کرم، دَعزت
 اونبن مونس دے لیرلے، (حبس طاقت)
 هغے قوم تبیں پس، ددغے نبیں لُسکر
 داسماننبیں (رالیرلے برابر)
 اونہ مونر یو رالیپر ونکی (دغہ شان)
 پہ یو چغہ، باندې مرہ شول (تول کسان)
 ڀیر افسوس دے (ڀیر افسوس) پہ بندیگانو
 ورتہ راغے چي رسول (لہ رسولانو)
 توقی دوی بہ وریور کولہ خندا
 دوی نہ گوری، چي مونر، خومرہ کرل تباہ
 مخکنبی دوی نہ، خلق ڀیر (پہ دې دنیا)
 ہیخ کلہ ورتہ راتلے نشی دوی بیا
 او هر خہ چي (دلته) تول دی سراسر
 جمع کیږي بہ دوی تول ز مونر پہ در
 او یونخہ دوی لہ زمکہ (د دنیا)
 ژمدې کرې هغې مری لہ ده مونر بیا

إِنِّي إِذْ أُلْفِي ضَلَّي مُبِينٍ

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ

فَأَسْمَعُونَ

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ

قَالَ يَا لَيْتَ

قَوْمِي يَعْلَمُونَ

بِمَا عَفَا رَبِّي

وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُتَكْرِمِينَ

وَمَا أَنْزَلْنَا

عَلَى قَوْمِهِ مِنَ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ

مِنَ السَّمَاءِ

وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

إِنْ كُنْتَ إِلَّا مُنْجِبًا ذَا ذِكْرٍ لِّمَنْ يَدُونَ

يَتَخَرَّجُونَ عَلَى الْعِبَادِ

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا

كَاؤًا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

أَلَمْ يَكِدُوا أَنْ يَكْفُرُوا

بِقَوْلِهِمْ مِنَ الْقُرْآنِ

أَنَّهُمْ إِلَهُمْ لَا يَدْرُسُونَ

وَإِنْ كُلُّ لَنَا

بِهَيْبَةٍ لِّدُنْيَاهَا يُفَضَّرُونَ

وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ

الْمَبِينَةُ أَحْيَيْنَاهَا

او راويستې مونږ له هغې نه، دانې دى
 بياله هغې نه خوراك كوي (غلي دى)
 او مونږ په كنبې جوړ كړى دى باغونه
 دكه جوړو او، انگورودى (فصلونه)
 او په كنبې روانې كړې مونږ چينې دى
 دخوراك دپاره دوى له ئې ميوې دى
 او نه دوى په خپله كړې په كنبې كار
 ولى نه جوړېږي دوى شكرگزار
 پاك دے ذات، چې ئې كړل ټول جوړه پيدا
 هغه هرڅه چې راخيژي، په دنيا
 او هم دوى نه پيدا شوې برابر
 هم هغه هرڅه چې دوى نه دى خبر
 اويونځه دوى له شپه ده (دجهان)
 مونږ راځكو هغې نه ورځ په داسې شان
 پس تياره شى ټوله، دوى ته په نظر
 اوپه خپل لارې روان داسې دې نمر
 دعزیز عليم نه، دادے مقرر
 اوسپورمى له مونږ جوړ كړې بيل بيل در
 شى واپس (هغه نه جوړه شى وړه)
 دكه جوړې څنگ چې څانگه وي زړه
 نه كيدې شى، چې كړى نمر، سپورمى رالاندے
 اونه شپه به شى دورځ نه كله باندے
 اوهریودے دائره كنبې داسمان

وَأَفْرَحْنَا مِنْهَا حَبَا

قَيْنَهُ يَا كَلْبُونَ

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ

مِنْ لَّيْلٍ وَأَنْتَابٍ

وَتَجَرَّتْهَا مِنَ الْعُيُونِ

يَبَا كَلْبُوا مِنْ كَمِيرَةٍ

وَمَا عَيْلَتُهُ إِلَّا بِيَدِهِمْ

أَفَلَا يَشْكُرُونَ

سُبْحٰنَ الَّذِي مَلَكَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

مِنَّا تُنْبِئُتِ الْاَرْضُ

وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ

وَمِمَّا لَا يَحْكُمُونَ

وَاَيَّةٌ لَهُمُ الْبَيْتُ

كُنْتُمْ مِنْهُ النَّهَارَ

فَاِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِيَسْتَوِيَنَّ لَهُا

ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ

وَالْقَمَرَ قَدْرَتُهُ مَنَارٍ

حَتَّىٰ عَادَ

كَامُزْمَعٍ مِنَ الْقَدِيْمِ

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِيْ لَهَا اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ

وَلَا الْبَيْتُ سَابِقُ النَّهَارِ

وَكُلٌّ فِي فَلَكَ

بښۀ لانبو وهونکی دی (په بښکلی شان)
 او شته دوی ټولوله نخه یو نشان
 مونږسواره کړل ددوی ټولو ماشومان
 په کشتي کښي چې وه ډکه (په بښۀ شان)
 او پيدا کړل مونږه دوی له (په جهان)
 داسي ، دوی کوی ټول هغې کښي سفر
 او کۀ اغښتۀ حُکم مونږ (دا امر)
 دوی به مونږ کړو (دغه رنگ) تباه برباد
 اوريدونکي به ئي نه وي د فرياد
 اونه څوک به دخلاصی لری قدرت
 بس (بچ کيږي به) زمونږه په رحمت
 اوفائده څه قدرې ده دلې ساعت
 اوچي دوی ته شی وينا (د نصيحت)
 جوړشي (ټول بښه متقيان) بښه پرهيزگار
 دخپل مخکښي نه او وروستو (دهرکار)
 چي په تاسو رحم اوشی (له رحمان)
 اونه دوی ته دې راغلي څۀ نشان
 نشانونو کښي څۀ دوی ته دخپل رب
 مخ به دوی ترې اړولو (بسي سبب)
 اوچي کله ورته اوشی څۀ وينا
 خرچ له هغې کړي درکړي چي الله
 کافران خلق کوی داسي بيان
 هغې خلقو ته چي څوک لری ايمان

يَسْمَعُونَ
 وَ اَيَّةً لَهُمْ
 اَنَّا عَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ
 فِي الْفَلَكِ النَّمُوتِ
 وَ عَلَّمْنَا لَهُمْ
 مِنْ وَعَالِهِ مَا يَرَكُمُونَ
 وَ اِنْ نَشَأْ
 نُغْرِقْهُمْ
 فَلَا صَرِيحَةَ لَهُمْ
 وَ لَاهُمْ يُنْقِذُونَ
 اِلَّا رَحْمَةً مِنَّا
 وَ مَتَاعًا اِلَىٰ حَيٰتِي
 وَ اِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اتَّقُوا
 مَا بَيْنَ اَيْدِيكُمْ وَ مَا خَلْفَكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 وَ مَا تَأْتِيهِمْ مِنْ اَيَّةٍ
 مِنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ
 اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ
 وَ اِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللّٰهُ
 قَالِ الْيٰدِيْنَ كَفَرُوْا
 يَلْدِيْنَ اٰمَنُوْا

مونرہ ورکروہغی چاتہ خہ خوراک
 خوراک ورکری، کۂ اوغوارپی اللہ پاک
 سبب سکاربش ے کمرہے کس، تول کسان
 اوہغوی (پہ جمع) تول کوی بیان
 دا وعدہ کلہ دہ ، ئی کۂ صادقان
 انتظار کوی بس دوی دتربخ بیان
 دوی نیوی بہ (ہغی وخت کبسی) ہغہ حال
 پہ جکرہ چہ کوی خیلو کبسی (وال)
 نوطاقت بہ پہ کبسی نہ دوصیت وی
 اونۂ کورتہ ئی دتلوبہ خہ طاقت وی
 او شپیلہ کبسی چہ پوکہ شی (پہ امر)
 نو تول دوی بہ لہ قبرونوشی (بہر)
 تول پہ جمع بہ خیل رب تہ شی روان
 وائی دوی بہ ہائی افسوس از مونر نقصان
 اوچت کپی پاسولی یو مونر چا
 دقبرونو نہ ئی مونر کپو را جدا
 دا وعدہ ، ہغی چہ کپی وہ رحمن
 او ربنتی یاد مرسلانووو بیان
 یوزوردارہ چغہ وی بہ داسی بس
 بیاز مونر سرہ بہ جمع شی ہرکس
 پس نن ورخ بہ پہ یوکس نہ ظلم کیری
 یوزرہ خسوسکی (نہ بہ پاتے کیری)
 او بدلہ بہ وی بس ستاسو داعمال

أَنْطَعِمَ مَنْ
 لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطَعَنَ
 ● إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
 وَيَقُولُونَ
 ● مَتَىٰ هٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 مَا يَنْتَظِرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
 تَأْتِيهِمْ
 ● وَهُمْ يَخِضُّونَ
 فَلَا يَسْتَطِيعُونَ كُتُوبًا
 ● وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ
 وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
 فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ
 ● إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ
 قَالُوا يَا وَيْلَنَا
 مَنْ بَعَثَنَا
 مِنْ مَرْقَدِنَا ۗ
 ● هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ
 وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ
 ● إِنَّ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
 ● فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ
 قَالِيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ
 شَيْئًا
 ● وَلَا يُجْرَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

خاوندان به دَ جنت لری نن حال
 بنه خوشحاله به خبرې کوی (نورې)
 دوی اوبنځو ته ددوی به وی بنه سیوري
 په تختونو به ئې دَ ډې وی وهله
 دوی دپاره په کبني شته میوي (نیولې)
 اوددوی دپاره شته ددوی طلب
 سلام وائی مهربان پالونکي (رب)
 (تول) جداشے چې ئې خومره مجرمان
 وکے نه وه عهد درسه (دا شان)
 دادم اولاده! مـة کـري عبادت
 دشيطان دبنمن دے ستاسو (هر ساعت)
 بنه بنکاره * اوزما اوکړي عبادت
 نيعه لارده برابر دا (هر ساعت)
 اوډير خلق ئې کړل تاسو کبني گمراه
 وکے تاسو کبني څه عقل نه ووييا؟
 دادوخ دے (جهنم) داسي مقام
 وعده شوې درسه پوره تمام
 ورداخل شئ نن، چې کولو مو انکار
 نن به بندي کړو د دوی خُلي دگفتار
 او کوی به مونږ سره کلام بيان
 خپي اولاس به وی په دوی (تول) گواهان
 هغه کړي چې ئې هرڅنگه ووکار
 اوکے مونږه چري جوړ شو، طلبگار

إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ

● فَرِحَ شُعْلٍ فِكِهَوْنَ

مُهْرًا أَوْ يَابَهُمْ فِي ظِلِّ

● عَلَى الْأَرْبَابِكِ مُتَّكِنُونَ

لَهُمْ فِيهَا قَائِكَةٌ

● وَ لَصَحْرٌ مَّائِدًا مُمَوَّنُونَ

● سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَبِّهِمْ

● وَ اَمَّا زُوالُ الْيَوْمِ اِنَّهَا الْاَلْعَمْرُومُونَ

الْمُ أَفْهَدَ إِلَيْكُمْ

يَبْقَى اَمْرًا أَنْ لَا تَعْبُدُوا

الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ

مُؤْمِنٌ ● وَإِنْ أَهْبَدُ لِيَنْ

● هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

وَلَقَدْ أَهَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَبِيرًا

● أَقْلَمَ كَكُونُوا تَعْقِلُونَ

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي

● كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

● اِسْلَامًا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ

وَنُكَلِّمُنَا

أَيْدِيهِمْ وَنُكْشِفُ عَنْ أَزْوَاجِهِمْ

● بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وَلَوْ كُنَّا

مونڙ به ختمي ئي ڪيو سترگي ڏنظر
بيادي لاريسي ڏوي گهرجي برابر
نو ڏوي چرته ڪنهي شي (داساعت) ليدلے
او ڪو چرته طلبگار وے مونڙ غوستلے
په خپل ڄاڻي به ئي شڪلونه ڪيو بدل
نو طاقت به ئي شي ختم ڊ منزل
او نه وروستو واپس تلپ شي (له خپل ڊر)
اوڊچا چي غوارو مونڙ ڊير عمر
پيدائش ته ئي واپس ڪيو برابر
وگے نه لري ڏوي پوهه شه (نظر)
او مونڙ شعر ورته نه ڊے شه بنودلي
اونه ڏوي سره هغه بنڪاري شه بنڪلي
صرف صرف نصيحت بنڪاره قرآن ڊے
چي اگاه ڪري هر ڙوندي له (دائي شان ڊے)
او چي حق له ڪري ثابت په منڪرانو
وگے نه وويني (توله دانسانانو)
په خپل لا سو مونڙ ڏوي له ڪرل پيدا
ڊير ڄاروي چي مالڪان دي ڊڊي بيا
او ڊڊي نه مونڙ ڪرل ڏوي له تابعدار
شه سورلي دي ، دخوراك ڄڻي پڪار
اوشته ڏوي له په ڪنهي بني فائدي او شڪل
وگے نه اوباسي شڪر (ڊرڊ خپل)
او نيولي ڏوي الله نه الله بل

لَطَمْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ
فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
فَأَنَّى يُصِرُّونَ
وَلَوْ تَشَاءُ
لَسَخَّرْنَا لَهُمْ عَلَىٰ مَكَائِهِمْ
فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا
وَلَا يَرْجِعُونَ
وَمَنْ يُعْرِضْهُ
لُنُكْرُهُ فِى الْعُلَىٰ
أَقَلَّ يَحْقِلُونَ
وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ
وَمَا يَتَّبِعِي لَهُ
إِنْ فُوَ إِلَّا ذُرْوَةٌ فَزَانٍ مُّبِينٍ
لِيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا
وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ
أَوَلَمْ يَكْفُرُوا
أَلَا عَلَّمْنَا لَهُمْ وَمَا تَعْلَمُ آبَاؤُهُمْ
أَلْعَا مَا قَوْمُهُمْ لَهَا مَلِكُونَ
وَدَلَّلْنَاهَا لَهُمْ
فَبَيَّنَّا لَكُلِّهِمْ رُؤْيَاهَا أَكُلِّونَ
وَلَهُمْ فِيهَا مَنَاقِبُ وَمِمَّا يَرْثُ
أَقَلَّ يَشْكُرُونَ
وَإِن تَعَدَّ لِمَن دُونِ اللَّهِ إِلَهًا

شاید دوی له مددگار به شی (یو غل)
 دوی خونه لری طاقت ئی د نصرت
 او هغوی دی ټول هغه له (هر ساعت)
 لښکر دارنگی ورتلونکې (چې هر دم)
 دهغوی خبره تانۀ کړی په غم
 هغوی څۀ چې پتوی یو خبردار
 او هغه هر څه بڼکاره چې وی په جار
 وکۀ نه ساتی نظر ورته انسان
 مونږ هغه دې پیدا کړې (په بڼه شان)
 د نطفې (یوې قطرې) نه (برابر)
 بیابنکاره کوی جگره سراسر
 او هغه بیانوی مونږ له مثال
 پیدائش خپل ترینه هیردے (دغه حال)
 څوک هلوکوی به ژوندی کړی، کړی وینا
 بڼې وړې وړې ذرې وی هغه بیابان
 هم هغه به ژوندی کړی، کړه بیان
 چې اول ئې پیدا کړې وو، (دا شان)
 او هغه دهر جوړولو بڼۀ خبر
 هغه جوړ کړو تاسوله (بڼه برابر)
 دشنې وُنې نه (پیدائښ کړلو) اور
 بلوې ټول له هغې نه تاسو (نور)
 وکۀ نه دې (دغه رنگې) هغه ذات
 پیدا کړې ئې ده زمکۀ سموت

لَعَلَّهُمْ يُعْصِرُونَ
 لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ
 وَهُمْ لَهُمْ
 جُنْدًا مُّحَضَّرُونَ
 لَا يَخْزُوكَ قَوْلُهُمْ وَهَلْ لَّهُمْ
 إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
 وَمَا يُعْلِنُونَ
 أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ
 أَنَّا عَلَّمْنَاهُ
 مِنْ نُطْفَةٍ
 فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ
 وَصَرَّبْنَا مَثَلًا
 لِّوَلِيِّ عَاقِبَةٍ
 قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ
 وَهِيَ رُومٌ
 قَالَ يُحْيِيهَا الَّذِي
 أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ
 وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا
 فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ
 أَوَلَيْسَ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

بنه قادر دے چي پيدا ڪري دغه شان
 بلڪه ذات ئي دے قادر (په هريبان)
 او هغه دي لوئي خالق بنه خبردار
 بيشڪ اڻواري چي ڪلهه ڪلهه يوڪار
 ورتنه اوڪري چي داوشه بس وينا
 نو هغه شي راموجود (په دي دنيا)
 نو پاڪي، دهغي ذات شوه (هر ساعت)
 چي ئي لاس ڪنبي (بادشاهت) دے حڪومت
 په هر خيز باندي (هغه لري قدرت)
 ورتنه تلل دي (له دنيا نه يوساعت)

بِقَدْرِ عَلِيٍّ أَنْ يَخْلُقَ وَمِثْلَهُمْ

يَلِي

● وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَلِيمُ

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا

أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ

● فَيَكُونُ

فَسَمِعَ مِنَ اللَّهِ

يَبْدَأُ مَلَكُوتَ

كُلِّ شَيْءٍ

● وَاللَّيْلَةُ تَرْمَحُونَ

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**